

LESZÁMOLÁS

PAP JÓZSEF

Az a kisleány, ki én vagyok persze,
akármerről nézem, háttal áll nekem:
egyre csak téged bámul.
De te, még most is, elnézel fölöttem —
az én ösvényeim fürkészi szemed.
Te rám vadászol, már negyven éve,
azzal, hogy megszegyeníted társai előtt,
azzal, hogy belopalkodol éjszakáimba.
Őnző és gonosz vagy, tudd meg, lona!
A kisleány arcát elfordítod tőlem:
már nem látom, csak érzem tekintetét,
a sóvárat, a szenvedelmest.
Repeső szerelmem bosszúval hálálod:
engem megloptál, őt megcsalod velem.